

Изложените в таблица № 3 числа и проценти, се отнасят за 108 случая, а не души от включените в анкетното проучване общо 200 чорбаджии. Реално броят на лицата със сведения за благотелна и дарителска дейност е 72 души (36%), но в таблицата са 108, понеже отделни чорбаджии са регистрирани по няколко пъти, тъй като са щедри дарители и благотетели едновременно на църкви, училища и манастири. Чорбаджи Гого от Воден предоставил къщата си за училище и църковен параклис, а в края на живота си дарява целия си имот на общината. Димитраки Хаджитошев от Враца е настоятел и щедър дарител на редица църкви и манастири, в това число на Рилския, Зографския и Хилендарския манастир. Илия Видинлиев от Габрово, макар че не обичал учението, е сред първите дарители за Габровското взаимно училище, щедър дарител е на Рилския манастир и завещава за училището в Габрово недвижим имот. Петър Хаджихристов открива през 1849 г. в Търново частно взаимно училище, дарява място и пари за изграждането на девическия манастир „Св. Благовещение“ в Габрово, подпомага създаването на Соколския манастир и дарява имот за него. Хаджи Христо Рачков построил със собствени средства през 1814 г. църква в Габрово. Хаджи Иван Кисъов от Елена през 1804 г. възстановил разрушената от кърджалиите църква „Св. Никола“, негова била заслугата и за изграждането на църквата „Успение Пресвета Богородица“. Атанас Георгиев от с. Хадърджа (дн. с. Николаевка), Варненско, открил училище със собствени средства през 1847 г., което било първото българско училище във Варненско и е инициатор за изграждането на църква в селото. Хаджи Найден Кръстев от Одрин подпомага изграждането на църквите „Св. Апостоли“ (1820 г.) и „Св. Николай“ (1829 г.), през 1851 г. с негови средства е изградено „прекрасно“ българско училище, за нуждите му дарява и къща, в която да живеят учителите, като завещава също крупни суми - 110 хил. гроша за училището в Одрин и значителни средства за други институции. Вълко Т. Чалъков е добре известен щедър и крупен дарител на манастири, църкви и училища, поема инициативата за откриване на взаимно училище и възстановяването на църквите в Пловдив, като осигурява необходимите средства и поема издръжката на учителите. По негово настояване и с осигурени от него пари през 1837 г. в родната му къща в Копревщица е открито взаимно училище, има голяма заслуга за възстановяването на Рилския манастир след опожаряването му в 1833 г. и с право Васил Априлов го характеризира като „истински българин, който повече от всичко обича своя род“. Недельо В. Чалъков е също щедър дарител, за изграждането на църквата „Св. Петка“ (1836 г.) в Пловдив, подпомага големия просветен деец Неофит Рилски и живописеца Захари Зограф. Салчо Ив. Чомаков дарява средства за изграждането на църквите и училища в Пловдив и е настоятел на Бачковския манастир. Стоян Г. Чалъков е другият голям и щедър дарител и ревностен радетел за утвърждаване на българщината в Пловдив, по негов почин се изгражда църквата „Св. Георги“, поема издръжката на учителите при главното училище, закупува място и дарява средства за изграждането на централното училище „Св. св. Кирил и Методий“ (1850 г.), издейства ферман и дарява пари за строителството на църквата „Св. Николай“ в Плевен (1834 г.). Хаджи Христо от Прилеп издействал ферман за "великолепна" църква (1838 г.) и подпомага откриването на българско училище (1843 г.), бил първият и истински възродител на Прилеп. Хаджи Трайко Рекали от Скопие издействал ферман и подарил място на което била изградена през 1835 г. катедралната църква „Св. Богородица“. Димитър Трайкович открил девическо училище в София, в което през 1860 г. се обучавали 160 момичета и поел издръжката му. Хаджи Мано съдейства за изграждането на църквата „Св. Неделя“ (1857 г.) в София и дарява големи суми на общината. Пею Степанович бил голям дарител и радетел за утвърждаването на българщината в Трънско. През 1832 г. издействал ферман и построил със свои средства църквата „Св. Димитър“ в родното си с. Ярловци, един от тримата дарители е за изграждането на църквата „Св. Петка“ (1853 г.) в Трън.